

e da; vetá i vógele i da di kind lira, u i datše tre kind e pese djete, edé ai kerkón pese kind edé nuk u-ul nga te pese kind, po ti t e martš pese kind. Edé iku e vate ne vënd te tij edé ai. Bujku prape adetin e tij, i vuri te pes lirar gomarit, e si vate ne i mađi kosja¹⁾, e priti ai me laf, edé ndejn, u-lafosne ne tsopë her. Atje ne laf sipre bageliti gomari; vate bujku edé i mblodi prape lirar; e pjeti kosja i mađ edé beri, sikur s dij ge nga te velézerit, ke i kišne ðene habër, e i ðote bujku, ke »nuk e šet keté gomar?« I ðote bujku, ke »e šes, po ka štrejt«. I ðote spanoi: »Sa do ne te?« I ðot ai: »Pese kind lira, se tre kind e pese djete m i ðan, edé s e datš«. I ðote spanoi: »Te te jap katre kind, te m a japš mua«. I ðote bujku: »Nga te pese kind ne pará te me lipset, nuk e jap«. I ðote spanoi: »Pese kind do, pese kind te te jap, po te me deštótš, se tš marifét t i bij, ke te bene me šum lira«. I ðote bujku, ke »a-me te pese kind lira, edé u te deštój, se tš t i betš, ke te pese kind lira te t i bene ne tri dit«. Ndzori de spanoi edé j a nemberoi lirar bujku; si mori lirare bujku, i ðote spanoit, ke »tani t e martš gomare e t e špietš ne štepi edé t e vetš mbernda ne mayazi te elbit, te hajš, sa te mund, edé tri dit e tri net te mos te vej noné, t e šohš, se ujakset edé s ben šum lira«. Edé aštú mori lirar bujku edé nga tjetre ude vate ne štepi edé benej punen e tij. U-mbliade spanojte te tre baške edé muar gomar, e špune ne štepi me gezim te mađ, ke do u benej lira šum. Si e špune ne štepi, e muar e e mbil ne mayazi, ke kišne elbin, edé rinen ke te tre ne štepi e prisne, te sósešin te tri dit, ke u kiš ðene bujku, te vijn te mblide lirar. Gomari, pa škúare ne zet e katre sahat, ngordí, se hangri hangri elb, edé uje s kiš te pij, edé plasi. Te treten dit vete spanoi i vógele e veštrón nga brim e deres, ke te šij, se tš kiš ber gomari. Gomari si kiš te tjetren dit ngórdure, u-kiš-frirë e u-kiš-berë si katšúp, edé isne ngritur kembet perpjete, edé i seksjen pektónet. Si pa spanoi nga brim e derese, ke seksjene pektónete, edé dúkešine ake te mbedi, vate me te katra ne velézerite edé u ðote, ke »ai ka bere lira pa esáp edé tani ka zene edé ben pará te ergenda šume te mbedá, bara me ne pektua ne«. E si diguane atë laf velézerit, u-gezuan edé prisne, kur te vinej sahati, ke te vijn te mblide lirar; e si erdi sahati, vane e hapne mayazin, hitine mbernda: šohene gomare me kemb perpjete. Veštrojne per lira:

1) sic.